

Leszek Lesiczka
Stamislaw Krajna
Grzegorz Rachlewicz

Zespół redakcyjny:

LUTY 1999

W tym Świstaku ukazujemy dwie postacie, których nie potrzeba przedstawiać. Są bowiem tak znane, tak bardzo cenione i mocno kochane.

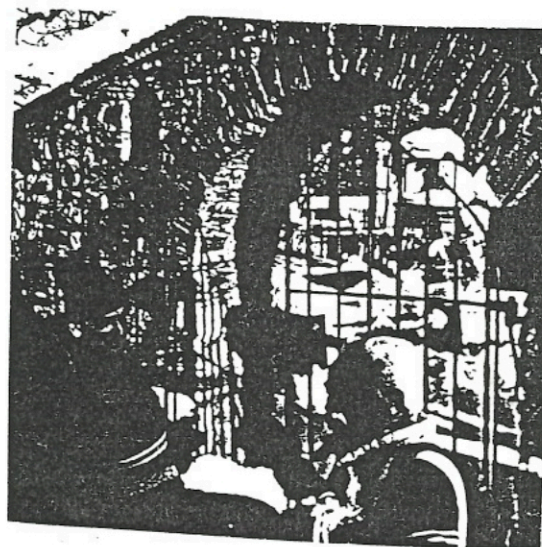
Dzięki nim czujemy się mocno ze sobą związani.

To oni właśnie sprawiają, że atmosfera w grupie, w Towarzystwie jest wyjątkowa. Z nimi jest swojsko, mądrze, radośnie i tak bardzo rodzinie. Te postacie są bardzo cenione i to nie tylko przez nas (przez PTT), ale przez różne grupy z wielu dziedzin nauki, z życia społecznego i turystyki.

Pierwszy to sławny człowiek nauki, znawca wielu dziedzin sztuki, taternik i zagorzały turysta, miłośnik piękna.

Mówimy tu oczywiście o profesorze Wiktorze Ryszardzie Schramie.

Drugi to młody, choć wieczny student, Akowiec, wzorowy przewodnik, gawędziarz, ciągle rozwijający się Janko Muzykant – fleciarz (od słowa fujarka), człowiek wielkiego serca, kochający bezlitośnie, łasy na krągłości, wspaniały przyjaciel czyli uwielbiany przez nas Stanisław Krajna – Siwek. Poniżej podajemy ich krótkie biografie.

Staszek Krajna – Siwek

O Siwku mówił Józek Krzeptowski: „Ten to z pewnością urodził się w Tatrach pod ukochanym przez siebie Kościelcem”. A poprawdę było to tak, że w dzień św. Ludwika AD MCMXII spod Zodiakalnego znaku Panny, w Tatrach był halniak, więc bociany zrzuciły go do poznańskiej gawry rodziny Kazimierza i Michaliny Krajnów, co zostało udokumentowane w księgach diecezjalnych kościoła Św. Marcina, gdzie został ochrzczony. A z Tatrami zawarł dożgonną przyjaźń w 10 roku swego życia, gdzie jako uczeń I klasy gimnazjum Św. Jana Kantego, z drużyną harcerską odbył pieszy obóz wędrowny z Zakopanego do Lwowa przez Tatry, Pieniny, Bieszczady.

W Tatrach poznał wspaniałe postacie ludzi gór, gazde Bartusia Obrochtę i przewodnika Jurka Mamcarza, od których usłyszał niezapomniane legendy tatrzańskie, wspominane dziś jeszcze podczas posiadów. Od tego czasu prowadzi swoje pamiętniki.

Prawie co roku bywa w Tatrach, gawrując przeważnie w Schronisku Przyjaciół Harcerzy lub pod Gubałówką w rejonie Sanatorium Odrodzenie.

Wcześnie traci swych rodziców (1930r.) co powoduje, że po ukończeniu sześciu klas gimnazjalnych podejmuje pracę zawodową w historycznej Fabryce Machin i Lejarni Żelaza Hipolita Cegielskiego w charakterze kreślarza, później konstruktora, po zdobyciu cenzusu technika, gdzie nieprzerwanie pracuje do emerytury.

W międzyczasie odbywa służbę wojskową w SSPP w Lesznie pod dowództwem niezapomnianego płk Stefana Grota Roweckiego, którego poznaje podczas opracowywania historii pułku. Do pracy w AK (Konspiracja Wielkopolska) namówił go młodszy kolega kpt. Zbigniew Krzekotowski (pseud. Michał, Skrzecz) Szef Wydziału Organizacyjnego AK Okr. Poznań.

W październiku 1943r. aresztowanie jego siostry Zbysławy (pseud. Olszyna – kier. Łączności AK – okr. Poznański) powoduje konieczność zmiany pseudonimów. Jako, że na jego czarnej czuprynie pojawiają się na skroniach pierwsze siwe włosy, przyjmuje pseud. Siwek (zdjęcie – książka „W konspiracji Wielkopolskiej 39-45). 7 lutego 1944 – aresztowanie Siwka, długotrwałe śledztwo w Domu Żołnierza, Fort VII, Żabikowo; potem rozstrzelanie Olszyny i grona przyjaciół.

Po wojnie (luty 1944r.) osoba pierwszego prezydenta m. Poznania inż. Feliksa Maciejewskiego, człowieka o skrajnie radykalnych poglądach komunistycznych (z którym podczas wojny w biurze konstrukcyjnym pracował i był świadkiem aresztowania) spowodowała, że do sierpnia musiał się ukrywać w Puszczy Noteckiej, potem w Tatrach.

Po powrocie do Poznania podejmuje prace ponownie w HCP w fabryce produkującej dla wojska – a więc tajnej. W tym okresie nastąpiło stopniowe pogorszenie jego zdrowia i silna depresja, powodowana rozstrzelaniem najbliższego grona przyjaciół z AK, utraty wszystkich pamiętników zdeponowanych w sejfie AK oraz działaniem zastrzyków z okresu konspiracji. Wszystko to spowodowało konieczność leczenia w Zakładzie Chorób Psychiczych w Kościanie i półroczną rehabilitację. Tam ponawia pisanie swych pamiętników utraconych z sejfu AK, pisanych do śmierci swego syna (1990r.).

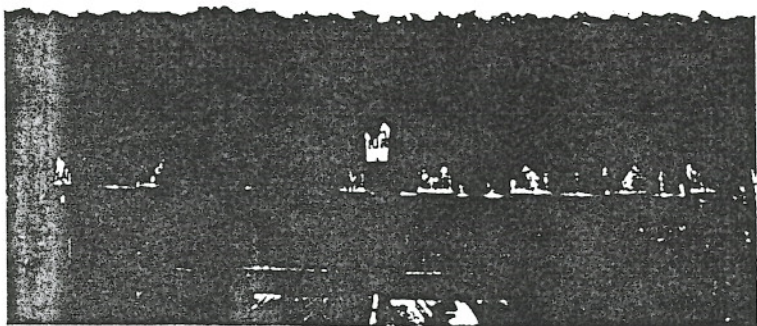
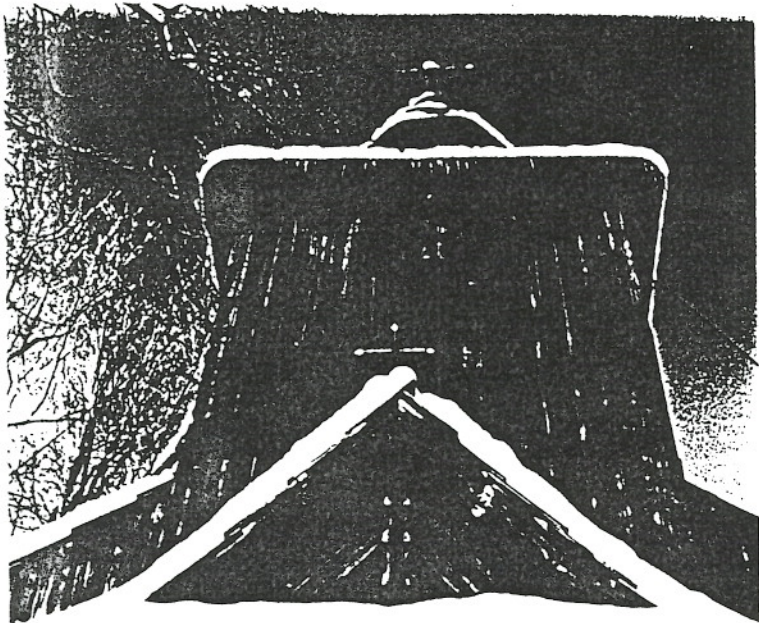
W roku 1946 zakłada gniazdko rodzinne z Anną Marią Józefowską (dzieci: Adam – Pol. Pozn. Wydz. Elektr., AWF – turystyka; Krystyna – UAM – geograf). Po powrocie do pracy dużo działa społecznie szczególnie w racjonalizacji (2 patenty i 23 projekty racjonalizatorskie) w sporcie (jest współzałożycielem Zespołu Milczków wywodzących się z pionu technicznego HCP – W8, w ub. roku obchodzących półwiecze swej działalności) oraz

w turystyce niewyczynowej (posiada 17 zeszytów tzw. Vademecum zawierające ponad 2000 uwag dla korzystających z wycieczek).

Tyle o Rozbójniku Tatrzańskim Siwku, bo skończył się papier. O resztę z jego curriculum vitae zapytajcie, na pewno Wam powie. Tylko nie pytajcie ile to już років mu pękło. Z jego vademecum wynika, że najczęstsze zapisy, pisane nie tylko przez dziewczyny to: „Siwkowi po 30-tce”. Przypuszczam, że największą radość Siwkowi sprawia zapis: „Rozbójnika Siwka nie bój się kochana on ci nic nie porwie, gdy mu nie dos sama”

Dewizy Siwka:

1. Wycieczki, które najchętniej prowadził:
 - a. Ukochany Kościelec (38x tam poznaje m.in.: „Karolcia”, Józka Krzeptowskiego, Krzysia Kabata, Jurka Preislera.
 - b. Dol. Kościeliska i Chochołowska w krokusach
 - c. Pęskowy Brzyzek – szczególnie po Zaduszkach
 - d. Dolina Pięciu Stawów i Szpiglasowa Przełęcz
 - e. Gęsia Szyja i Wiktorówki
2. W czym najbardziej gustuje, co najbardziej lubi:
 - a. Kontynuowanie pięknych tradycji
 - b. Pobyt w Tatrach i na Posiadach Góralskich
 - c. Strój, muzyka, gwara góralska (bez łaciny)
 - d. Przebywanie w miłym towarzystwie
 - e. Ludzi punktualnych i prawdomównych
 - f. A z obroku to rosół indyczy, gęsina z pyzami lub kwaśnica góralska
3. Toasty najbardziej zapamiętane:
 - a. „Prowadź się w życiu tak co byś chętnie wspominał te chwile gdy będziesz w siwej czuprynie”. – pierwszy jego przewodnik tatrzański Jurek Mamcarz 1938r.
 - b. „Siwek! O byś myślami czuł się w niebie, a nogami zawsze na trasach tatrzańskich” – Ostatni profesorski przewodnik Jurek Preisler 1998r.
4. Największa radość w życiu
Nadanie mu „blachy” Honorowego przewodnika Tatrzańskiego 1997r.
5. Życiowa tragedia
Tragiczna śmierć syna (1990r.)

SCHRAMM Ryszard Wiktor

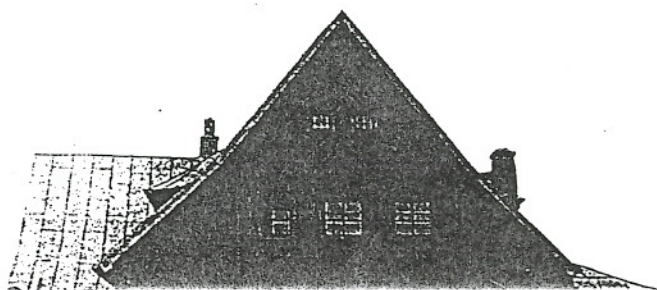
BIOCHEMIK (BIOCHEMIA ROŚLIN), EMERYTOWANY PROFESOR UAM, EKSPŁORATOR

Ur. 8 VI 1920 w Poznaniu. Wywodzi się z rodziny inteligencji. Ojciec był prof. ekonomii Uniwersytetu Poznańskiego i Akademii Rolniczej, jednym z twórców Wydziału Rolniczego Uniwersytetu Poznańskiego oraz współwłaścicielem majątku w woj. krośnieńskim; dziadek był prof. chemii UJ, ciotka – malarką. Okupację spędził w majątku rodzinnym Olchowa, walczył jako partyzant w O.O.P 23 „Południe”. Wśród znaczących wydarzeń swego życia wspomina również zawarcie związku małżeńskiego z Haliną Rutkowską (1921-1991, lek. psychiatrą, dr. hab. med., córką prof. UP), a także wyprawy w Alpy (od 1957), na Spitsbergen (1958, 1980, 1983) i Darwaz Afgański (1975). Bolesnie przeżył śmierć żony i córki.

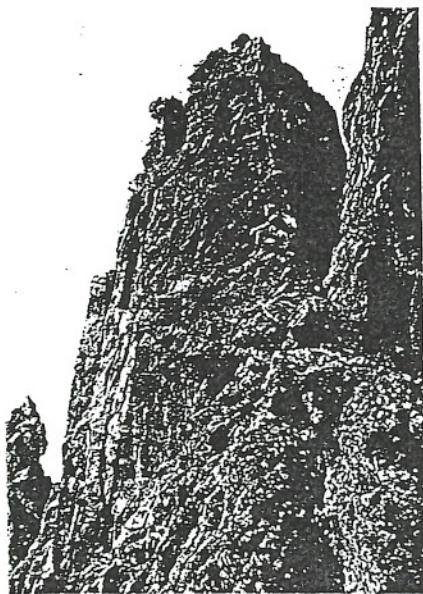
Uzyskał dyplom mgr. chemii (1947) i mgr. biologii (1952). w 1949 został dr. n. matematyczno-przyrodniczych. W l. 1946-1949 asyst. w Zakł. Chemii Fizycznej Uniw. Pozn., 1951-1952 asyst. w Prac. Chemii Fiz. AM, 1953-1954 adiunkt w Zakł. Botaniki UAM, 1954-1956 adiunkt w Zakł. Fizjologii Roślin. Od 1956 do 1962 był zcą prof. na Wydz. Biologii UAM, w 1957 kierował także Laboratorium Zakł. Roślin Oleistych IUNG. Ma w dorobku utworzenie specj. z biochemii na Wydz. Biologii UAM (1969), 95 publ. zawodowych i ok. 190 pozycji pozazawodowych, wypromował 101 magistrów., 9 doktorów, z których 5 to prof. UAM. 5 pracuje na innych uczelniach w Polsce, a 5 kontynuuje działalność nauk. w USA, Kanadzie, Francji i Niemczech. Wśród licznych wyróżnień na uwagę zasługują: Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1989, 1977), Złoty Krzyż Zasługi (1974), Medal KEN (1979), Honorowa Odznaka woj. poznańskiego (1980) oraz 2 Nagrody I st. MEN.

Żonaty dwukrotnie (Halina, zm. 1991; Ewa, I^a voto Dembińska, na emeryturze), syn (prof. historii UAM, polarnik, eksplorator, od 1973 bierze udział w wyprawach wraz z ojcem). Jego pasją jest alpinizm, polarystyka oraz wyprawy eksploracyjne. Dawniej wyjeżdżał w Alpy, obecnie czas spędza w domku letnim w Puszczykówku lub górach. Jest dumny z utworzenia specjalizacji biochemicznej na UAM (obecnie 6 zakładów) i wychowania kadry naukowej w tej dziedzinie – profesorów pracujących w placówkach całego świata. Wysoce satysfakcjonują go uczestnictwo w 12 wyprawach eksploracyjnych o doniosłym znaczeniu, członkostwo The Explorers Club (1979, jest trzecim Polakiem zaproszonym przez Zarząd Klubu) oraz opublikowane prace. Ceni inteligencję, prawość, przyjaźń, uczynność i rodzinę. Lubi dobrą książkę, zwłaszcza literaturę faktu, chętnie czyta „Politykę”; zwraca uwagę na piękno i czystość języka. W przyszłości chciałby opracować i wydać wspomnienia. Jest optymistą – nie znosi malkontentów i pesymistów.

□ 60-623 Poznań, ul. Podlaska 8 m. 2, tel. 847 36 74

WIELKA ENCYKLOPEDIA TATRZAŃSKA

Zabie Mniech (jego niższy wierzchołek)
i w dole na lewo Zabie Łalka

Schramm Ryszard Wiktor (8 VI 1920 Poznań).
Biochemik i fizjolog roślin, autor licznych prac nauk.,
od 1985 prof. zwyczaj. Uniw. Pozn. Taternik, alpinista,
polarnik.

Wspinał się w Tatrach od 1939, dokonując wielu
pierwszych wejść zarówno w lecie (np. wsch. ścianą
Granatów, pn. ścianą Czarnego Mięguszwieckiego
Szczytu) jak i w zimie (m.in. Wyżnia Mięguszwie-
cka Przełęcz od pn., Zadni Mniech pn. ścianą).

W 1955 razem ze Zbigniewem Hegerle, Zbignie-
wem Kryś, Jerzym Piotrowskim i Janem Staszlem
dokonał jednym ciągiem I przejścia całej Głównej
Grani Tatr, co przyniosło pierwsze w historii taternic-
twa polskiego odznaczenia Medalem za Wybitne
Osiągnięcia Sportowe. W 1957 kierował zespołem,
który po raz pierwszy w zimie przeszedł Grań Tatr
Polskich od Zabie Czubę po Wołoszyn.

Ryszard W. Schramm

Był b. aktywnym działaczem Klubu Wysokogór-
skiego, w 1950-74 w jego zarządzie gl. i w Komitecie
redakc. „Taternika”, a w 1950 był organizatorem i zo-
stał pierwszym przewodniczącym Koła Pozn. Klubu
Wysokogórskiego. Pracował też społecznie w PTT i
PTTK.

Poza wyprawami w Alpy i Kaukaz, jako alpinista i
polarnik uczestniczył w 10 pol. wyprawach eksplora-
cyjnych (w tym sześciokrotnie jako organizator i
kier.): Spitsbergen (1958, 1965, 1973, 1977, 1980,
1983), Hindukusz (1962), Wysoki Atlas (1969, w zi-
mie), Ruwenzori (1974), Dárwaz Afgański (1975).
Na wyprawach tych dokonał przeszło 30 pierwszych
wejść na szczyty dotąd nie zdobyte oraz szeregu
wejść nowymi drogami na szczyty już zdobyte. Dzia-
łał w zarządzie i radzie Klubu Polarnego Tow. Geogr.
(1982-86 jako prezes). Jest jednym z pierwszych pol.
członków amerykańskiego Explorers' Club.

S. jest autorem ponad 160 artykułów i prac o tematyce
górskiej (m.in. tatr.) i wyprawowej, publikowa-
nych w „Taterniku”, „Wierchach” i in. czasopismach.
W 1952-54 był redaktorem czasopisma tatern. „Oscy-
pek”, a w 1952 anonim. autorem publikacji *Skalne
drogi 1951*, wydanej przez Koło Pozn. Klubu Wys.
jako uzupełnienie do t. 1-4 *Tatr Wysokich* W.H. Pary-
skiego. S. jest również znanym fotografem górskim.

Jest hon. członkiem Klubu Wys. w Poznaniu i Pol.
Związku Alpinizmu. Sam podsumował swą działal-
ność górską i eksploratorską w artykule *Nie lubię cho-
dzić po cudzych śladach* („Przekrój” nr 2018 z 12 II
1984).

NOWY ZARZĄD GŁÓWNY

Prezes PTT:

Prezes honorowy:

Wiceprezesi:

Krzysztof Kabat – Nowy Targ

Maciej Mischke - Kraków

Maciej Zaremba – Nowy Sącz

Antoni Leon Dawidowicz – Kraków

Jan Weigel – Bielsko B.

Sekretarz:

Skarbnik:

Prezydium:

Barbara Morawska – Nowak – Kraków

Ludwik Rogowski – Kraków

Michał Ludwik Myśliwiec – Kraków

Zbigniew Jaskiernia - Sosnowiec

Małgorzata Kieres – Nowy Sącz

Czesław Klimczyk – Oświęcim

Leszek Lesiczka – Poznań

Wojciech Lipka – Nowy Sącz

Tomasz Mazur – Radom

Jarogniew Mikołajczak – Poznań

Marta Prusakowska – Ostrzeszów

Mirosława Rzepecka – Ostrzeszów

Antonina Sebesta – Kraków

Kazimierz Skoczyk - Poznań

Janusz Smolka – Radom

Stanisław Trębacz – Chrzanów

Statystyka zjazdowa

Delegatów uprawnionych: 132

Obecnym na Zjeździe: 121

Oddział PTT w Poznaniu

Aktualny skład Zarządu:

Prezes: Leszek Lesiczka (tel.: 8686760)

Wiceprezes: Grzegorz Rachlewicz (tel.: 8685973)

Sekretarz: Leokadia Piosik-Gołębiewska (tel.: 8473992 lub 8552511)

Skarbnik: Kazimierz Skoczyk (tel.: 8303282 lub 4472909)

Członkowie Zarządu: Jerzy Bogdanowski (tel.: 8790280)

Stanisław Krajna-Siwek (tel.: 8321756)

Jarogniew Mikołajczak (tel.: 8769272)

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący: Elżbieta Dębska (tel.: 8768447)

Członkowie: Janina Jelińska-Kowalska

Ewa Knopczyk

Sąd Koleżeński:

Przewodniczący: Leszek Cudera (tel.: 8627833 lub 0601534800)

Członkowie: Grażyna Przybył

Halina Smuszka

Leszek Lesiczka - wykształcenie wyższe (geografia, fizyka z informatyką), nauczyciel, redaktor („Foto-Zeszyty”, „Świstak”), sekretarz SZS „Wielkopolska”, członek Klubu Wysokogórskiego, przewodnik, pilot, czarny pas w judo, sędzia judo, członek Zarządu O/P PTT od roku 1993, fotografik - fotografia górską i nie tylko, członek ZG PTT, przewodniczący Komisji Górskiej GOT PTT O/P.

Grzegorz Rachlewicz - geograf-geomorfolog, adiunkt w Zakładzie Geologii Glacjalnej Instytutu Badań Czwartorzędu UAM, sekretarz Stowarzyszenia Geomorfologów Polskich, taternik, członek Klubu Wysokogórskiego, polarnik (wyprawy na Spitsbergen i do Antarktyki), członek International Glaciological Society, Klubu Polarnego Polskiego Towarzystwa Geograficznego, sekretarz Wielkopolskiego Towarzystwa Polarnego, speleolog, opiekun Sekcji Speleologicznej Studenckiego Koła Naukowego Geografów (wyprawy do jaskiń Anglii i Czarnogóry), przewodnik GOT PTT, były Sekretarz Oddziału Poznańskiego PTT, posiada odznakę Zasłużonego Działacza Turystyki nadaną z okazji obchodów 75-cio lecia O/P PTT.

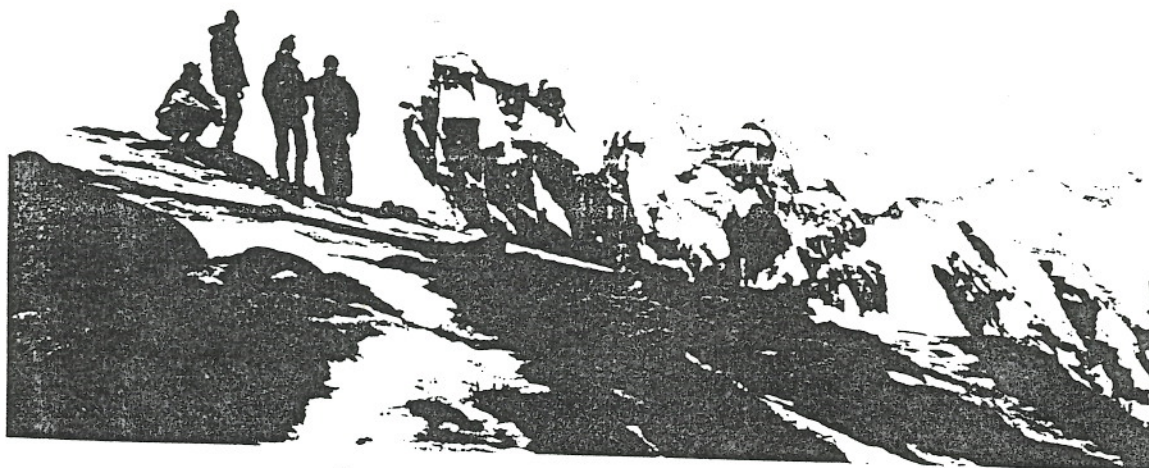
Leokadia Piosik-Golebiewska - wykształcenie wyższe (mgr inż. technolog żywienia AR), zatrudniona jako specjalista do spraw ekonomicznych w Zakładach Mięsnych POZMEAT S.A. w Poznaniu. Od 1976 r. członek PTTK, Koło nr 235 przy Zakładach Mięsnych w Poznaniu, od 1981 r. członek Zarządu, później Skarbnik, od 1996 r. Prezes Koła. Od 1981 r. członek Komisji Kół i Oddziałów Zakładowych PTTK przy Zarządzie Wojewódzkim PTTK. Odznaczona Srebrną Honorową Odznaką PTTK, odznaki turystyki kwalifikowanej - srebrna GOT i złota OTP. Zainteresowania: szeroko rozumianą turystyką górską i nizinną, organizacja i prowadzenie rajdów, wycieczek górskich i nizinnych. Preferencje: Tatry Polskie i Słowackie.

Kazimierz Skoczyk - inżynier zootechnik, były pracownik Tatrzańskiego Parku Narodowego, drugą kadencję skarbnik O/P PTT, Członek Zarządu Głównego PTT, bierze udział w pracach Komisji do spraw Ochrony Przyrody (Ochrony Gór) PTT.

Jerzy Bogdanowski - wykształcenie wyższe, polonista, uprawiany zawód: dziennikarz telewizyjny. Wyprawy w Tatry, Alpy i Himalaje, długoletni członek PTTK i działacz Klubu Górskiego „Limba”. Z każdej wyprawy przywozi materiał zdjęciowy na film.

Jarogniew Mikołajczak - wykształcenie wyższe ekonomiczne, nauczyciel, muzyk (grywał w Teatrze Nowym), Gra w zespole JAZZ WALKERS i innych formacjach muzycznych. Członek Zarządu Głównego PTT, bierze udział w pracach Komisji Kultury ZG PTT, członek Klubu Wysokogórskiego.

Stanisław Krajna - o Siwku, który jest legendą i nie można Go „zmieścić” w krótkiej notce biograficznej czytajcie na początku tego numeru „Świstaka”.

KARLUONOSZE - ŚNIEŻNE KOTŁY

Nowy Zarząd Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego składa serdeczne podziękowania wszystkim członkom i sympatykom za pracę na rzecz krzewienia myśli górskiej i bezinteresownego zaangażowania w budowanie przyjacielskiej atmosfery w naszym zespole. Szczególne słowa wdzięczności kierujemy w stronę następujących osób:

prof. Ryszard Wiktor Schramm

prof. Andrzej Kostrzewski

Halina Filarowska

Zbigniew Zwoliński

Michał Preisler

Jacek Nabzdyk

Elżbieta Dębska

Lech Rugała

Halina Snuszka

Leszek Cudera

Zenon Szymankiewicz

Marek Śtawski

Stanisław Krajna

Jerzy Bogdanowski

Witold Laurentowski

Aleksander Matyja

Aleksandra Górka

Eugeniusz Kowalski

Bogdan Marcinkowski

Joanna Staniszevska

Witold Rynarzewski

Henryk Kulinowski

Bożena Jurasz

Lech Drożdżyński

Lidia Szwaba

Stanisław Czubernat

Leszek Czarnyszewicz

Izabela Czarnyszewicz

Helena Wika

Ewa Domino

Ewa Knopczyk

Romuald Grabiak

Jarogniew Mikołajczak

Magdalena Pocgaj

Andrzej Kozłowski

Jerzy Kostrzewa

JULIUSZ JERZY PREISLER

Urodził się 11 kwietnia 1930 r. w Nowym Tomyślu jako syn architekta - powstańca wielkopolskiego. Był trzynastym dzieckiem swoich rodziców i jako taki - chrześniakiem prezydenta RP Ignacego Mościckiego.

W jesieni 1939 r. został wraz z rodziną wysiedlony do Częstochowy, gdzie przebywał do końca okupacji. Należał do Szarych Szeregów i działał w małym ruchu oporu. Po wojnie wrócił do Nowego Tomyśla.

Studiował w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego w Poznaniu, tu też w 1977 r. uzyskał stopień doktora wychowania fizycznego. Specjalizował się w narciarstwie, pływaniu, judo, turystyce i taternictwie. W r. 1956 podjął pracę w Studium Wychowania Fizycznego Uniwersytetu Poznańskiego. Obok pracy wychowawczo-sportowej prowadził wykłady z zagadnień turystyki, krajoznawstwa i pilotażu. W czasie swojej pracy na UAM zorganizował 140 obozów narciarskich i 150 górskich. Działał jako instruktor-krajoznawca, przewodnik tatrzański, ratownik i pilot wycieczek zagranicznych. Wyszkolił cały szereg wybitnych zawodników, przede wszystkim w pływaniu i koszykówce; w latach 1971-1976 był trenerem kadry narodowej w pływaniu.

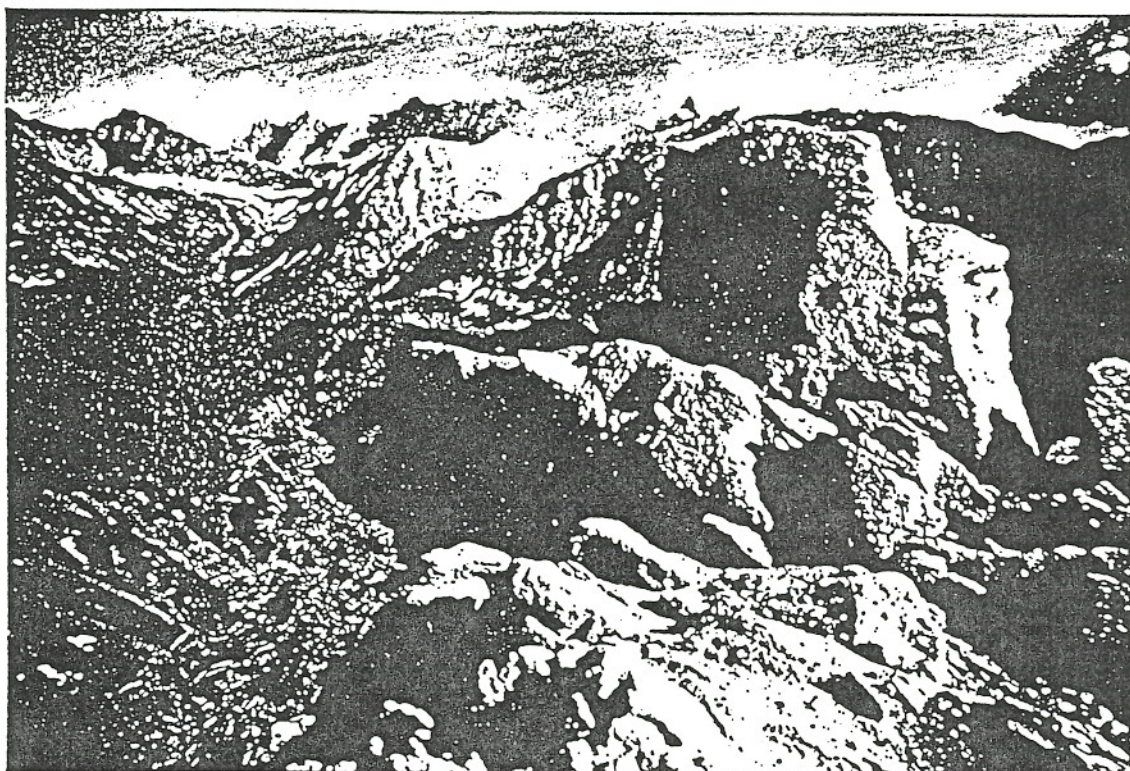
Na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza stworzył Pracownię Organizacji Turystyki i Krajoznawstwa. W szczególności był zaangażowany we wszystkie formy działalności związane z górami. Podjął pracę nad reaktywacją Oddziału Poznańskiego PTT i z chwilą powołania go w listopadzie 1981 r. został jego prezesem. Kierowany przez niego Oddział szybko osiągnął liczbę 190 członków. Niestety, działalność ta została wkrótce przerwana przez stan wojenny. Po zalegalizowaniu PTT w grudniu 1988 r. już 2 maja 1989 r. powołano ponownie Oddział Poznański, na którego czele stanął znowu Juliusz Preisler - i funkcję prezesa Oddziału pełnił do swojej śmierci. Organizował wycieczki Oddziału w Tatry, Bieszczady, Karkonosze, a do Poznania sprowadzał artystów i zespoły podhalańskie. Zakładał koła terenowe Towarzystwa oraz kluby górskie - Akademickie K.G. "Ornak" i "Preisler's Club Ornak" w Tatrach. Zainicjował powstanie pisma Oddziału Poznańskiego PTT "Świstak".

Na pierwszym Zjeździe Delegatów PTT został wybrany do Zarządu Głównego Towarzystwa i członkiem tym, a także członkiem Prezydium ZG pozostał przez wszystkie kadencje. Jako członek Zarządu Głównego podjął się współpracy z Tatrzańskim Parkiem Narodowym i rozwijał tę w współpracę aktywnie do końca swojego życia. Idea ochrony Tatr była mu szczególnie bliska. Zapatrzony we wzorce osobowe wielkich Wielkopolan w dziejach Towarzystwa - Kazimierza Kantaka, Władysława hr. Zamoyskiego, Jerzego Młodziejewskiego, z wielkim zaangażowaniem kontynuował ich idee i prace. W latach 1993-1995 przeprowadził ze studentami UAM inwentaryzację szlaków turystycznych w Tatrach, opisując szczegółowo ich stan i dając tym podstawy i wytyczne do ich remontów i konserwacji. Prowadził ze studentami badania ankietowe nad percepcją Tatrzańskiego Parku Narodowego wśród przyjeżdżających do Zakopanego gości.

Jako prezes Oddziału PTT w Poznaniu i doskonały organizator podejmował szereg inicjatyw mających przybliżyć mieszkańcom Wielkopolski Tatry i podkreślić związki z nimi. Doprowadził do poświęcenia odnowionej przez Oddział Poznański PTT tablicy Kazimierza Kantaka w Dolinie Kościeliskiej. Sprowadził z Tatr trzynastotonowy (!) głaz, który został ustawiony w Wielkopolskim Parku Narodowym i poświęcony Władysławowi hr. Zamoyskiemu, a także drugi, mniejszy, ustawiony na Cmentarzu Zasłużonych w Poznaniu i poświęcony taternikom wielkopolskim, którzy nie wrócili z gór. Co roku w grudniu przy tym głazie odbywa się wspominkowe zebranie Oddziału Poznańskiego PTT.

Zmarł niespodziewanie 19 sierpnia 1998 r. pod ukochanymi Tatrami. Otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski oraz szereg nagród dwóch resortów i rektora UAM.

Leszek Lesiczka, Ryszard W. Schramm

PLAN
Przeprowadzenia zebrania sprawozdawczo-wyborczego
Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa
Tatrzańskiego

w dniu 19 stycznia 1999 roku

1. Otwarcie zebrania i powitanie członków (v-ce prezes).
2. Wybór Przewodniczącego i sekretarza obrad.
3. Przejęcie przewodnictwa obrad przez wybranego przewodniczącego.
4. Zapoznanie z porządkiem obrad i poddanie go pod głosowanie.

Porządek zebrania

1. Wybór Komisji Skrutacyjnej.
2. Zgłoszenie kandydatów:
 - a) na prezesa Oddziału
 - b) do Zarządu Oddziału
 - c) do Komisji Rewizyjnej
 - d) do Sądu Koleżeńskiego.
3. Sprawozdanie Zarządu z działalności w minionej kadencji (przedstawia v-ce prezes).
4. Sprawozdanie przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.
5. Sprawozdanie przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego.
6. Dyskusja nad przedstawionymi sprawozdaniami.
7. Wybory prezesa i nowych władz Oddziału.
8. Przerwa.
9. Informacja o przebiegu IV Zjazdu PTT i z posiedzenia ZG PTT w Krynicy (przedstawia kol. Leszek Lesiczka).
10. Prelekcja nt. "Wyprawa wysokogórska w Andy" połączona z wyświetlaniem przeźroczy (kol. Andrzej Kozłowski).
11. Ogłoszenie wyników wyborów.
12. Przerwa w czasie której nastąpi ukonstytuowanie się nowych władz Oddziału.
13. Wystąpienie skarbnika Oddziału.
14. Wystąpienie nowo wybranego prezesa i przedstawienie funkcji w Zarządzie, Komisji Rewizyjnej i Sądzie Koleżeńskim.
15. Wolne wnioski.
16. Zakończenie obrad.

SPRAWOZDANIE
ZARZĄDU ODDZIAŁU
POLSKIEGO TOWARZYSTWA TATRZAŃSKIEGO

Zarząd naszego Oddziału wybrany został dokładnie 3 lata i 2 dni temu. W czasie minionej kadencji nastąpiła jedna zmiana na stanowisku skarbnika. W związku z rezygnacją kol. Haliny Filanowskiej funkcję skarbnika od stycznia 1998 roku przejął kol. Kazimierz Skoczny. Jednak nie było nam dane stanąć przed Państwem w pełnym składzie. Niespodziewana śmierć zabrała Jerzego Preislera człowieka, który był duchem Oddziału, człowieka dla którego działalność w Polskim Towarzystwie Tatrzańskim była celem w życiu. To dzięki Niemu Oddział rósł w siłę. To On był tym ogniwem, które gasiło wszelkie nieporozumienia, tak na szczeblu najwyższym pomiędzy ZG PTT, a Tatrzańskim Parkiem Narodowym, jak i między członkami Oddziału. Dzięki Jego zaangażowaniu corocznie inwentaryzowane były szlaki tatrzańskie i prowadzone badania socjologiczne. Ostatnia Jego droga to wyjazd w Tatry z grupą studentów w celu kontynuowania od lat prowadzonych badań.

Muszę stwierdzić, że trudno było zastąpić Jurka. Dlatego też w ostatnim okresie Zarząd pracował słabo. Największym naszym niedociągnięciem było to, że nie doprowadziliśmy do końca Jego pomysłu dotyczącego zorganizowania z okazji 125-lecia PTT wielkiego koncertu Poznańskiej Orkiestry Symfonicznej i góralskiego zespołu Trebunie - Tutki.

Po tym wstępie przejdę już do konkretnego sprawozdania z naszej działalności. Omówię je kolejno latami.

Rok 1996 był rokiem 75-lecia działania naszego Oddziału. Obchody odbyły się w dniach 12-14 kwietnia 1996 roku. Obchodom patronował Wojewoda Poznański, znany krajoznawca dr Włodzimierz Łęcki. Udział w naszych uroczystościach wzięło wielu zaproszonych gości, w tym m.in. Prezes ZG PTT Krzysztof Kabat i wicedyrektor TPN Stanisław Czubernat. Wielu członków Oddziału uhonorowanych zostało odznaczeniami przyznanymi przez Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki „Honorowymi Dyskami” przyznanymi przez Wydział Kultury Fizycznej i Turystyki UW w Poznaniu. Z okazji jubileuszu wybito pamiątkowe „medale 75-lecia”, którymi wyróżniono 70 członków i zaproszonych gości.

W uroczystościach brała udział kapela góralska z Zakopanego pod batutą Władysława Trebuni-Tutki wraz z dziecięcym zespołem tanecznym. Zorganizowano wystawę malarstwa i gobelinów Bożeny Gąsenicy-Byrcyn. Była także wystawa fotogramów górskich w VI Liceum Ogólnokształcącym.

cym. W ramach obchodów złożono kwiaty pod Głazem Taterników i zorganizowano wstęgę w Pozegowie przy głazie poświęconym hr. Zamoyskiemu.

Praca nasza skoncentrowana była na całorocznej działalności turystycznej, a rozwijano ją głównie w poszczególnych klubach.

I tak:

Akademicki Klub Górski „ORNIAK” działający przy UAM zorganizował dla swoich członków:

- ⇒ obóz narciarski na Hali Krupowej
- ⇒ wycieczkę do Paryża i na Mazury
- ⇒ wycieczkę w Pieniny i Tatry
- ⇒ rajd do Obrzycka z okazji 40-lecia pracy Jurka Preislera

Ponadto pod kierunkiem Jurka Preislera członkowie klubu przeprowadzili we wrześniu badania socjologiczne na terenie TPN i w listopadzie badania infrastruktury turystycznej na terenie Wielkopolski.

Szkolny Klub Górski „DZIADŁO” działający przy VI Liceum Ogólnokształcącym im. Ignacego Paderewskiego zorganizował dla swoich członków:

- ⇒ obozy narciarskie w Bukownie Tatrzańskiej, Szklarskiej Porębie, Szczawnicy i Hali Krupowej
- ⇒ letnie obozy wędrowne w Tatrach i Bieszczadach
- ⇒ spływ kajakowy na rz. Gwda
- ⇒ rajd rowerowy

Klub prowadził także działalność związaną z popularyzacją turystyki. W tym celu zorganizował wystawę fotogramów górskich Józefa Strzyży, Leszka Lesiczki i Michała Preislera. Otwarcie wystawy towarzyszył pokaz przeżyci autorstwa Wojciecha Wroźa - Ofiary K-2. Członkowie klubu spotkali się z uczestnikami wyprawy „Afryka '94” - Maciejem Mazurem i Adamem Pleskaczyńskim.

Klub „HYRNY” działający przy Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu zorganizował trzy imprezy turystyczne, a mianowicie:

- ⇒ wyjazd 7-dniowy w Bieszczady
- ⇒ 4-dniową wycieczkę w Góry Stołowe
- ⇒ 4-dniową wycieczkę w Tatry połączoną ze złożeniem od Wojewody Poznańskiego wiązanki kwiatów pod Drzewem Niepodległości w dniu 11 listopada.

Członkowie klubu wzięli udział w wycieczce po Ziemi Kieleckiej i Małopolsce organizowanej przez zaprzyjaźniony Oddział PTTK im. Cyryla Ratajskiego z Lubonia.

Tradycynie już w dniu 16 grudnia Oddział zorganizował obchody „Dnia Taternika” połączone z opłatkiem. Organizowaliśmy także wycieczki w okolice Poznania, jednak ze smutkiem muszę stwierdzić, że nie było ze strony członków prawie żadnego zainteresowania.

Rok 1996 był szóstym rokiem ukazywania się biuletynu oddziałowego „Świśtak”. Ponadto Oddział wydał „Jurkowe śpiewania i bajania” w opracowaniu Jerzego Preislera, a Klub „HYRNY” „Śpiewnik” opracowany przez Romualda Grabiaka.

W roku 1996 Zarząd odbył 15 posiedzeń i zorganizował 3 zebrania ogólne.

Rok 1997 był kolejnym rokiem prowadzenia działalności statutowej. W tym roku Oddział skoncentrował swą pracę na turystyce, propagowaniu piękna polskich gór poprzez prelekcje i odczyty, na działalności wydawniczej, a także na zwiększeniu liczby członków.

W działalności turystycznej główny wysiłek skierowany został na pracę z młodzieżą. Zorganizowano obozy narciarskie dla młodzieży szkolnej w Bukownie Tatrzańskiej, Białce, na Hali Krupowej i w Szczawnicy. Wzięło w nich udział 130 uczestników. W czasie letnich wakacji zorganizowano rajdy rowerowe i kajakowe. W roku 1997 zainicjowano nową formę działalności turystycznej. Członek Zarządu Michał Preisler zapoczątkował prowadzenie wycieczek po Poznaniu i Wielkopolsce dla klas trzecich liceów ogólnokształcących. Cieszą się one dużą popularnością.

Zarząd Oddziału organizował także wycieczki po Wielkopolsce. Członkowie Oddziału brali udział w imprezach organizowanych przez PTTK i Urząd Wojewódzki, w wiosennym rajdzie ekologicznym na terenie Parku Krajoobrazowego Promno oraz w Światowym Dniu Turystyki.

Członkowie Oddziału wzięli udział w spotkaniu ze zdobywcą dwóch biegów Markiem Kamińskim, zdobywcą Korony Himalajów Krzysztofem Wieleckim oraz mistrzem świata w narciarstwie alpejskim Franzem Krammem.

Klub „HYRNY” zorganizował 9-dniowy wyjazd w Bieszczady, czterodniową wycieczkę w Góry Stołowe i pięciodniowy wyjazd w Karpaty.

W roku sprawozdawczym uaktywniły się następujące sekcje:

- ⇒ sekcja narciarska pod kierunkiem Jerzego Preislera przeszkoliła na 9 obozach 240 narciarzy
- ⇒ sekcja przewodniczącego pod kierunkiem Michała Preislera zweryfikowała 17 przewodników po Tatrach, Beskidach i Bieszczadach
- ⇒ Sekcja górską pod kierunkiem Leszka Lesiczki zweryfikowała 80 brązowych i 10 srebrnych odznak GOT PTT

Działalność wydawnicza to kontynuacja emisji pisma oddziałowego „Świstak”, a także wydanie pierwszego zeszytu poświęconego ludziom z rejonu Wielkopolski, którzy nie wrócili z gór w opracowaniu Jerzego Preislera i Leszka Lesiczki oraz II tom „Śpiewnika” opracowanego przez Romanalda Grabiaka.

Działalność Oddziału znalazła odzwierciedlenie w środkach masowego przekazu. W kwietniu, w programie ogólnopolskim TVP wyemitowano półgodzinną audycję o związkach poznaniaków z górami i z historią sprawadzenia głazów tatrzańskich na nasz teren. W audycji tej szerokiego wywiadu udzielił prof. Ryszard Wiktor Schramm i Jerzy Preisler. Pisały o nas także „Głos Wielkopolski” i „Dziennik Poznański”.

Rok 1997 to w ostatnim okresie najbardziej dynamiczny wzrost ilości członków naszego Oddziału. Przyjęto 60-ciu nowych członków, w tym powstały dwa nowe kluby

→ Klub Młodzieżowy przy Szkole Podstawowej w Ostrowie Wielkopolskim

→ Klub Rodziny Gindów w Złotowie

W 1997 roku odbyły się dwa zebrania ogólne Oddziału i 9 posiedzeń Zarządu.

Rok 1998, a więc ostatni rok działania dotychczasowego Zarządu, skoncentrowany był na przygotowaniu Wielkiego Koncertu z okazji 125-lecia PTT. Niestety, jak już na wstępie zaznaczyłem, nie udało się nam tego zadania zrealizować. Pomimo, że za życia Jurek poczynił wiele przygotowań i załatwił wiele spraw, to w ostatnim okresie nawiązało się wiele trudności, nie zawsze zależnych od Zarządu, tak że nie byliśmy w stanie doprowadzić tego przedsięwzięcia do szczęśliwego końca. Jak widać, tak i tutaj stanęliśmy przed barierą finansową, której w żaden sposób nie udało się przeskoczyć. Mam jednak nadzieję, że nowy Zarząd podejmie jeszcze raz to zadanie. Będziemy szukali sponsorów i choć z opóźnieniem, to wierzę, że pomysł Jurka zostanie zrealizowany.

W roku sprawozdawczym już tradycyjnie w okresie zimowym Jurek i Michał Preislerowie organizowali obozy narciarskie dla młodzieży szkolnej i studentów w Bukowinie Tatrzańskiej, Białce, na Hali Krupowej i w Szczawnicy, a w okresie letnim rajdy kajakowe i rowerowe.

Oddział organizował wycieczki do Wielkopolskiego Parku Narodowego i Puszczy Zielonki.

Klub „HYRNY” zorganizował trzy imprezy turystyczne:

→ wycieczkę 5-dniową w Sudety

→ rajd „Szlakiem Zamków Krzyżackich”: Gniew, Malbork, Kwidzyn, Golub-Dobrzyń

→ 5-dniową wycieczkę w Tatry.

Działalność wydawnicza to w dalszym ciągu wydawanie „Świstaka”, w tym numeru specjalnego poświęconego Jurkowi Preislerowi, oraz fotozeszytu opracowanego przez Leszka Lesiczkę.

Przez cały okres naszej działalności Zarząd ściśle współpracował z Wydziałem Kultury Fizycznej i Turystyki UW w Poznaniu, Wielkopolską Korpacją Oddziałów PTTK, Tatrzańskim Parkiem Narodowym, Wielkopolskim Parkiem Narodowym, Klubem Wysokogórskim i Oddziałem PTTK im. Cyryla Ratajskiego z Lubonia.

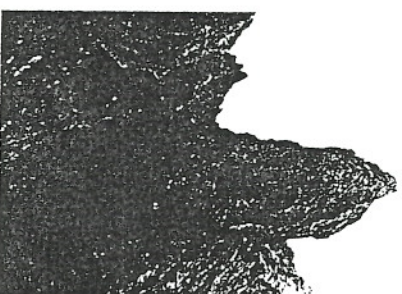
Na zakończenie pozwolcie Koleżanki i Koledzy, że dokonam krótkiego podsumowania. Według oceny Zarządu praca nasza przebiegała kampanijnie. Zarząd koncentrował się na większych imprezach, a często zapominał o swych członkach. Coraz bardziej traciliśmy kontakt z ogółem członków. To był chyba nasz największy grzech. Nie potrafiliśmy dotrzeć do wszystkich. Stąd też często nasze propozycje pozostawały bez echa np. wycieczki w rejonie Poznania.

Dlatego też uważamy, że więź między członkami, a Zarządem musi ulec radykalnej poprawie. Służyć temu powinny nasze częste kontakty. Proponujemy, aby przynajmniej raz na kwartał odbywały się zebrania ogólne połączone z prelekcjami, przeglądami i filmami z różnych imprez i wydarzeń turystycznych.

Jednocześnie proszę o szersze włączenie się naszych członków do codziennej pracy, o bieżące wytykanie błędów w pracy Zarządu. Uważamy, że taka współpraca pomoże nowemu Zarządowi dobrze kierować Oddziałem i doprowadzi Oddział do dawnej świetności, gdy kierowali nim nasi poprzednicy, z których wielu zapisało się złotymi literami w księdze dzieł Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Życzę wszystkim wszelkiej pomyślności i dużo zadowolenia ze wspólnych wędrówek po naszych pięknych górach.

Wiceprezes
Oddziału Poznańskiego
Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego
Leszek Czarnyszewicz

Zaświadczenie o wzięciu udziału